

РЕШЕНИЕ

№ 2411

гр. София, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 07.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **1724** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от

Административнопроцесуалния кодекс

/АПК/ вр. чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на З. Г., чрез адв.С. срещу Решение № 1040-21-35/13.01.2021Г./26.11.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е потвърдено Разпореждане № РП-2-21-00844307/23.11.2020г. на ръководителя на контрола на разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град за прихващане на вземане на ДОО. В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение поради издаването му в противоречие с материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения и в несъответствие с целта на закона, както и поради необоснованост. Искане се отмяна на обжалвания акт.

Ответникът директорът на ТП на НОИ – С. – град, чрез процесуалния си представител юрк. В., оспорва жалбата като неоснователна и необоснована по изложените в оспореното решение мотиви и излага становище по същество на спора в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в съдебното производство и не ангажира становище по спора.

От фактическа страна съдът установи следното:

Разпореждането за прихващане е издадено за събиране на вземане за ДОО от З. Г. установено по основание и размер с разпореждане № 214-00-3697-4/05.03.2020г. на ръководителя на осигуряването за безработица за възстановяване на неоснователно

изплатено парично обезщетение за безработица. Цитираното разпореждане е връчено на жалбоподателя, видно от известие за доставяне. Установените за възстановяване суми не са възстановени доброволно. Така последното подлежи на предварително изпълнение. По жалба на жалбоподателката до директора на ТП на НОИ-С. град е постановено и обжалваното решение.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – директор на ТП на НОИ, в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма и са съобразени материалноправните и процесуалните разпоредби, както и целта на закона.

Разпореждане № РП-2-21-00844307/23.11.2020г. на ръководителя на контрола на разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град за прихващане на вземане на ДОО на ръководителя на контрола на разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град също е издадено от компетентен орган. Съобразно нормата на чл. 114, ал. 5 от КСО прихващането се извършва с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на НОИ, или на друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението.

Видно от приетата като писмено доказателство Заповед на директора на ТП на НОИ – С. – град е възложено на изброените в нея служители да издават разпореждания за възстановяване на неоснователно изплатени суми по чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО и разпореждания за прихващане на дължими суми по влезли в сила разпореждания по чл. 114, ал. 3 от КСО от изискуеми вземания на осигурения от ДОО.

Разпореждането е издадено в предвидената от закона писмена форма и съдържа фактически и правни основания.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Относно спазване на материалния закон:

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. Съгласно ал. 3 на същия член за възстановяване на сумите по ал. 1 и 2 длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, издава разпореждане, което подлежи на доброволно изпълнение в 14-дневен срок от връчването му. В тези случаи не се съставя ревизионен акт за начет по чл. 110, ал. 1. Разпорежданията се връчват на лицата по реда на чл. 110, ал. 4. Съгласно чл. 114, ал. 5 от КСО дължимите суми по разпореждания, които не са погасени доброволно в срока по ал. 3 и 4, подлежат на принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал. 5, т. 1 от този кодекс или по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, или чрез прихващане от изискуеми вземания на осигурения от държавното обществено осигуряване. Прихващането се извършва с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството

на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или на друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението. Разпореждане № 214-00-1424-4/26.11.2020 г. на ръководителя на контрола на разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град е издадено на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и чл. 114, ал. 3 от КСО, е надлежно връчено на жалбоподателя.

Съгласно чл. 117а от КСО обжалването на разпорежданията по чл. 114 от КСО не спира изпълнението им. Жалбоподателят не е ангажирала доказателства, че е спряно изпълнението на разпореждането по реда на чл. 117а, ал. 2 от КСО.

В конкретния случай безспорно е установено, че Разпореждане РП-2-21-00844307/23.11.2020г. на ръководителя на контрола на разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град за прихващане на вземане на ДОО на ръководителя на контрола на разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град е постановено след изтичане на срока за доброволно изпълнение след като е установено, че задължението към ДОО не е погасено, а е налице изискуемо вземане на З. Г. от ДОО, представляващо парично обезщетение, поради общо заболяване по болничен лист за периода 11.2020г., сума в размер на 46.07лв.

В тази връзка съгласно чл. 114, ал. 5 от КСО дължимите суми по разпореждания, които не са погасени доброволно в 14-дневния срок /предвиден в чл. 114, ал. 3 от КСО/, подлежат на принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал. 5, т. 1 от този кодекс или по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, или чрез прихващане от изискуеми вземания на осигурения от държавното обществено осигуряване. Следователно прихващането може да се прилага за събиране на непогасени в предвидения 14-дневен срок за доброволно изпълнение публични държавни вземания по ДОО, както е в случая. Тази законова разпоредба дава възможност прихващането да се извършва от всяко възникнало вземане от ДОО, както е в случая, без да се изисква изричното писмено съгласие на лицето. Прихващането е способ за принудително изпълнение на задължението за възстановяване на недобросъвестно получени суми по ДОО. Материалноправните изисквания за законност на това изпълнение обхващат съществуването на законосъобразно задължение по ДОО, което подлежи на изпълнение.

В съответствие с чл. 117а, ал. 1 от КСО съдът намира че материалноправните предпоставки за извършване на прихващане по реда на чл. 114, ал. 5 КСО са налице, а именно: наличие на две насрещни задължения, идентичност на субектите по двете правоотношения, еднородност на двете задължения и изискуемост на вземането на страната – в случая административния орган, осъществяващ контрола на разходите на ДОО, които прави изявление за прихващане.

Прихващането е способ за погасяване на две насрещни задължения до размера на по-малкото от тях. Видно от разпоредбата на чл. 114а от КСО върху изплащаните по КСО обезщетения и пенсии е недопустимо да се налагат запори по ГПК и ДОПК, освен за задължения към държавното обществено осигуряване и задължения за издръжка, както и при прихващане на суми по реда на чл. 114, ал. 5.

С Определение № 1112/06.02.2023г. на АССГ е спряно производството по адм.д. № 1724 на АССГ до окончателно приключване на адм.д. № 9157/2020г. по описа на АССГ, 73с-в.

С определение № 1112 от 06.02.2023г. на АССГ е възобновено съдебното производство, с оглед на влязлото в сила решение № 164/12.01.2022г. по описа на

АССГ, 73 с-в.

С оглед предмета на настоящия спор се установява, че КСО предвижда специален ред за прихващане, като способ за принудително събиране на установени вземания за ДОО, който изключва приложението на ДОПК и АПК.

С оглед на всичко изложено съдът намира, че оспореният административен акт и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентни органи, в изискуемата от закона писмена форма, в съответствие с материалния закон и с неговата цел, като не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Предвид изхода на делото настоящият съдебен състав намира, че претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ на ответника следва да бъдат присъдени разноси в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. Г., чрез адв.С. срещу Решение № 1040-21-35/13.01.2021Г./26.11.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е потвърдено Разпореждане № РП-2-21-00844307/23.11.2020г. на ръководителя на контрола на разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град за прихващане на вземане на ДОО.

ОСЪЖДА З. Г.,ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ-С. сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: